

Baja és Vidéke

közhasznú társadalmi hetilap.

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Kismészváros-utca,
160. szám,
hová az előfizetések
és minden megke-
rések küldendők.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 5.—
Fél évre . . . 2.50
Negyed évre . . . 1.30

Egyes szám ára 12 kr.

Kiadóhivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
Baja új, Bódog tér.

Hirdetések
egyszerű betűtípussal
sorokként . . . 5 kr.
készenléti . . . 7 kr.
többesléti . . . 6 kr.
nyúló hirdetés 15 kr.

Csak bérmentes levelek
fogadtnak el.

Kéziratok vissza nem kü-
ldetnek.

Közbiztonságunk.

Ez bizony nagy szó, és minősége szerint következményeiben áldásos vagy káros hatású szokott lenni. A mi közbiztonsági állapotaink nem nevezhetők egyáltalán valami kiváló jónak, de végkép rossznak sem, hanem ha igazságosak akarunk maradni a mérleg inkább ez utóbbi kitétel felé billen.

A hol jó közbiztonsági viszonyok vannak, ott a népek arcáról a jólét sugárzik, mert a véres verjéttel szerzett egész keresményét vagyoni állapotára javítására, fejlesztésére felhasználhatja, nincsenek az emberek kitéve annak, hogy életük, hogy a munka és szorgalommal nagy nehezen összetakarított filléreik — sok esetben — a család fentartását biztosító alapjától egy perczben megfosztassanak.

A családok, lopások, betörések, ortvámadások, gyilkosságok, rablások esetei egy helyben mint vidékünkön, de mint a napilapokból értesülünk az ország egyéb részein nemcsak napirenden vannak, hanem ijeszítő mérvben szaporodnak olyannyira; hogy kivétel nélküli törvényes intézkedések alkalmazása épenséggel nem lenne felesleges, mivel úgy látszik eddigi büntető törvényünk, nem bizonyult elég hathatónak a viszonyok javulására, nekünk ugyan

nem szándékunk a törvény felett bírálatot tartani, mert hivatott körök ebbeli kötelezettségüket elvégezték, mi csak annyit jegyeztünk meg, hogy a törvény szellemét annak mikénti végrehajtása tükrözi vissza. Azt tartjuk, hogy törvényünk talán kissé túl humánus s lassu, s így benne is de végrehajtásában is kell hogy hiba legyen. Vegyünk például egy esetet: egy nagy családu szegény ember, hosszú éveken át fárasztó munkával összetakarít annyit, hogy egy tehenet, vagy lovat szerez és ez keresete, családja fentartási alapját kezdi képezni, tisztességesen ellátja családját. Azonban egy szép éjszakán jő a tolvaj, s elviszi azt, potomságny elpocecskója, az értéket eldorbézolja; tehát egyszerre megfoszt egy egész családot keresete alapjától, tönkre teszi, nyomorúságba dönti a nélkül, hogy önmagát segítette volna azzal, és ha a tolvaj kézre került, hát 6—10 év mulva majd csak — erős bizonyítékok mellett — valahogyan elítélteik, de ekközben addig is szabadon járva, annyi újabb hason cselekménye halmozódik össze, hogy soha végül nem szakad, mert a törvény nem mutatkozik elegendő szigorúnak ily cselekmények elriasztására.

A lopások napirenden, majd itt majd ott támadtatnak orvul emberek és életük s vagyonuktól fosztatnak meg, és a rend őrei

nem bizonyulnak elég alkalmasoknak hasonló cselekmények megállítására, a mi — sajnos — sok esetben nem rajtuk mulik. Ez a körülmény azonban nem elgátló, mert ha esetleg a törvény rossz és ezt tapasztaljuk, úgy mindenesetre első kötelességünk rendőri szervezetünket akkép alakítani, hogy a rossz törvény keretén belül is közbiztonsági állapotunk tirthető legyen, nagyon természetesen dolog lévén, hogy a szervezett rendőri hivatottság s szellemmel rendelkező közegre bizzuk és akkor nagyon valószínű hogy a mai állapotok bajosan fognak tovább fejlődni.

A rendőrnek állandónak kell lenni, hogy ügyköréhez szükséges ismereteket kellőleg elsajátítani elég alkalmas legyen, tiszta kezűnek, hogy ismereteit ügyességét a társadalom javára érvényesítse, de leginkább a vezetőknek kellő szellemi fenséggel és routinnal kell bírnia, hogy minden körülmények között fontos feladata megoldásához szükséglet módozat gyorsan felfedezni képességgel bírjon.

A rendőri események oly furcsa körülmények között keletkeznek és annyira elágazók, hogy a rendőrök számára utasítást írni valóban a lehetetlenségek közé tartozik, annak leginkább saját

leleményességére kell támaszkodni.

Ha jó rendőrséget akarunk úgy az intézői soha sem szabad egyébb teendővel túlhalmozni egyébbel foglalkoztatni, hanem tisztán csak a rendőri teendővel foglalkozzék, azt tanulmányozza folyton, hogy bármily eshetőség esetére tudomány és tapasztalata, nehéz feladatának helyes megoldásában vezérelje.

Nem mondhatja senki, hogy például a m. kir. csendőrség pontosan nem teljesítendő kötelességét, de jó eredményt az sem képes kivívni, mert a kezdetben tanúsított erélynek éle vétetvén, ez irányban visszacsúszás észlelhető.

A mi rendőrségünk pedig az apró-cseprő mellékes dolgokban túlbuzgósított szokott kifejezni, de a jó közbiztonság véleményét a maga részére kiérdemeli kevés érzékkel bír. Minden mátra alkalmas lehet, csak valódi hivatását betölteni nem képes, vagy épenséggel nincs tehetsége vagy jó hajlama.

Pedig a polgárok nyugalma és jóléte megköveteli, hogy az annyi költséggel fenntartott apparatus ne csak eszköz legyen magáncélok kivételére, hanem nyújtson biztosítékot arra nézve, hogy a polgárok élete és vagyona nincs folyton veszélyeztetve, hogy az éj beálltával nem kell mindig remegni.

TARCSA.

S . . . r B . . . a kisasszony
elműködnyvéba.

Álom legyen élted, olyan kedves álom,
Mint regghajnalon hoz a csöndes szellő, —
És ha ez álomnak egyszer vége szakad,
Ha az ébredésnek órája majd eljő:

Legyen ébredésed kedvesebb, mint álmod,
Legyen ébredésed . . .

Vidám kezdete az örök boldogságnak,

S. G.

Kádár Gazsi.

Rajz.

Írta: **Ujfaludi Antal.**

A „Magyar Hírlap” által kiadott második
díjjal jutalmazott pályamű.

(Vége.)

Sáfar Imre nem hagyta magát.
Mégmondta, hogy a ki igazán szeret,
az képes dacolni mindennel, az szembe
mer szállni az egész világgal.

Este felé Sárka házában összegyűltek sokan, hogy megtartsák a kőfogót! — Szólt is a cigány hegedűje, ma különös láng volt a hurájában. A vendégsereg mulatott; kocczant a pohár, csattant a csók, csegett a sarkantyú.

— Mindég mondtam, hogy ne busulj Sárkám! mert ugyis csak az enyém lesz.

Sárka szemei megteltek könnyel,

úgy tele volt a szíve s olyankor az ember nem tud szólni.

— Te: brugós hát aztán igazán elveszi az a legény azt az árva árjáját: — kérde szorongva Gazsi.

— Hát el azt! Sáfar Péter begyeskedni meg akaratoskodni fog egy kicsit, de Sárka jó, nagyon jó gyermek, majd csak megszereit, aztán bele törődik a fia választásába. Hej! dáde! dáde! csak az a vén gyilkos vissza ne jöjjön! Fogadni mernék, hogy mindent elrontana.

Kádár Gazsi úgy érintették e szavak, mintha tízes szénél öntötték volna le szívéit! Azt hitte, hogy rá szakad a háztető, megnyílik alatta a föld.

Egy perczre megállott kezében a hegedű, de aztán annál erősebben huzta... A mit azok a hurok elzokogtak, azok a hangok a kádár Gazsi szívéből törtek fel. — Homályos szemével bele nézett a léánynak csillog szeméibe, ma este ez volt az ő kőfogója . . .

Ának a rozantat hegedűnek hangja által rezgett a szíveken. Ki tanította azt a vén cigányt így hegedűlni? A szenvedés zaklatta fel a hangokat a hegedű hurjaira. Egyszerre mint egy villany tüze elhalhatott a zene tánca. Az udvaron heves zóvártás keletkezett, mely erős lármában tört ki . . .

(Sárkának egyszerre olyan nehéz lett a szíve.) Pitykös bottal, káromkodva rontott be Sáfar gazda.

— Hallod-e fiu! Hát akarod még ezt a purdét becsületes csalámba csempészni? Most szólj! — a bíróság

levél jött, hogy „ennek” az apja a napokban haza fog jönni az árestomból.

Lárnus zsvai keletkezett.

— Ugyan ne mondja már Sáfar uram! Mindéig is mondtam, hogy az alma nem messze esik a fájától. — Megigézték a fiát, ezek a cigányok értik ám a Mágyiákat! — nyelvedkedett most minden oldalról az irigy asszonynép.

Sárka arca lángba borult. Sáfar Imre magához szorította őt, s fenyegetve emelte fel fókását, megfogáta feje felett és ezt mondta, hogy a kinek nem megunt isten szép világa, az egy káromló ajen szót se merjen kimondani, mert menten megmutatná annak, merre van az ut a pokolba.

— Mondok! — kiált rekedten a dühös apa. Szemetet hozol a csalámba, mi? Egy gyilkosnak léányát!

Sárka könyves szemével olyan kérően nézett Sáfar Pistára és reszkető fejű hangon mondá: — Akkor nagyon kérem, mindnere kérem, hagyjon el Pista . . . és . . . zokogásban tört ki — és . . . feledjen el! . . .

— Egy-kettő! — rivalt fel durván az apa.

— Soha! édes apám. Kicsereitük mi már a lelkünket, követjük egymást a másvilágra is.

Sáfar Pétert bosszúgában majd megtölte a guta. Elveredett a dobora rezes arcáról és nyakáról csorgott az izzáság, a mérég, az epe nedve. — Biri néni (kinek három eladó lánya volt) mint a vipera csúszott

az apa háta mögé s mérges hangon, tetteit csúszással így szól:

— Ne stráljon Péter nagyuram! Nem engedi a lelkiismeretem, hogy az istenben boldogult jó Mária szomszédasszonyom magzatja, egy ilyen szemet hozzon a házába, mikor mennyi becsületes családból való léányt kaphatja (itt az ő léányait értette). Hej! hej! volnék csak az anyja . . . Lökje el onnan azt a cigány purdét! . . .

Sáfar Péter uram vállon ragadta a szegény Sárkát, hogy ellődítse a fia mellől . . .

E pillanatban előgrott a vén cigány . . . Rengő ősz haja, elfehérelt-törő szeme, izonyt keített a jelenlökben.

— Ki itt az ur! maga vagy — Eleresse azt a gyermeket mert . . .

— Az apja! a gyilkos: hangzott minden felől.

Sárka ailkotva borult az apa kelére. Oly mily biztosan érezte magát; minden régen vágott erre!

Hát mit akartak ezzel a gyermekkel? hiszen becsületes gyermek ez, csak hogy szerencsétlen . . .

Ó! milyen jól estek Sárkának a szavak.

Sárka előtt beborult a világ. Nem látott senkit, semmit, de érezte, hogy őt végtelenségig szíve dobog mellette. Forró csokjával nedvesítte a vén cigány ráncos ábrázatát.

— Vigyen el innen édes apám . . .

Az „édes apám” szóra egy édes, kínos érzés nyíllaltott a vén cigány

A hivatalos hatalom.

Ezen czim alatt közöl a szabadkai „Szabadság” egy igen érdekes cikket, mely ügylátszék nagyon de nagyon belellik a mi viszonyainkba is; ugyanis: sem többől sem kevesebbről nincs szó, csak arról, hogy ha valaki egy pandur vagy constabell helytelen önzertét mélyen sérthető magaviselet folytán élesbelen találja rendre utasítani, hát a büles (diplomás) kapitányság az illeto re sáti a „hatóság elleni kihágást” és 20—50—100 ft bírsággal sújtotta az elég vakmerőlet, a tanács felebbezés esetén rendezem ament mondott erre, s nálunk további felebbezésnek helyt nem adtak, hanem le kellett igazítani a bírságot, ha esetleg nem akart vendéglátásban részesíteni. Pedig a kir. Curia régen kimondotta, hogy a városi rendőr „hivatalos hatalommal nem bír.” Ez év október 2-án 21465. sz. a hozott ítéletével pedig a budapesti kir. ítélő tábla — egy előfordult esetben — mint harmadfokú bírság újból kijelenté, hogy a városi rendőr „hatóságnak” nem tekinthető. Ha tehát egy rendőr ellenében követkett el becsületlésés, nincs jogukban ezeknek „hivatalos hatóságú” minőségükre” hivatkozva elégteltet még pedig a kapitányságnál kérni, hanem mint más halandóknak, sértett becsületért orvoslást a járásbírósnál kell keresnie. Hát bizony szomorú dolog, ha ügyvédi oklevéllel bíró hivatalnok nem akarja, vagy nem tudja megkülönböztetni azt, hogy hol kezdődik a hivatali állás és meddig áll a szolgálat.

De úgy látszik más hol is, nálunk is már sokakat megbüntettek, sokaktól ily czimzen szedték be b rságot, a mi bizony jelentékeny összeget képez, mely helytelenül szedettet be, s melyről kiisül, hogy nem törvényes, csakis fogyatékos fogalom alapult. Már most az a jogász kérdéssé nyomul előtérbe, hogy miképp kárpótoltassék az, kitől ily bírság beszedetett, azt csak nem fogja helyesen tekinteni senki, hogy a törvény helytelen alkalmazásából valaki kárt szenvedjen? hiszen ezekre rög az összeg, melyet egyesektől ily czimzen behajtottak, egyeseket minden törvényes alapok nélkül megzaklattak, mert meg volt az a jogi természetű bontók, hogy nem is a legkisebb, hanem mindjárt a legnagyobb mérvű büntetést alkalmaltak.

Hát ha ezt törvény fel nem ismeréséből cselekedte a „bírság kapitány”, úgy most nyújtson módot a kárpótlásra, mert a ki másnak akármily fogyatkos következtében kárt okoz, azt megtéríteni köteles. A törvény kötelmei alól annak nem ismerése senkit sem ment föl.

Hirek.

— Kinevezés. Radányi Ernő török becsai bírószágot albró az újvidéki kir. ügyészséghez alügyészsé lett kinevezve.

szívére. Tíz év óta vágott é szót hallani — s most, midőn már fülébe sugja azt a szerető gyermek . . . most . . . most . . .

— Hiszen maga nem az én gyermekem!

Sárka felvett fejecskéjét, kerekre nyílt könyes szeméit rá tapasztá az ögre.

— Hat nem az én apám — ? mondá sirásig ellágyult hangon — aztán úgy zokogott, hogy az emberek szánni kezdtek.

Sáfr Imre áfította a leány derekát, cizirógatta, vizgaltatta.

— Ne sírj drága virágszálam, nem hagyják én el; enyém vagy, feleségül veszek.

— Hát — magyarázta a vén cigány a bámúló embereknek — én nem vagyok Kádár Gazsi — hanem Kádár Jóska. Régen nem jartam erre; mesze földön jövök, mert tudtam, hogy az én Gazsi öcsém kiszabadul. A kovácsi pusztában, a Csicseri eszáróban találkoztam vele. Egy rossz kocsnán fektött az istenteremtette — haldoklott; de kezében nyiszorgott a hegedű . . . Edes testvér — szólott — én meghalok. Erődj testvér Simonyiba, ottan lakik a kis Sárka, mond neki ne beszélj, mert 90 nem volt az én leányom, az ő apja 38 a generális volt, de a muszka armány levarte a magyart, aztán ő — kibujdosott mesze földre.

— Generális! hm! hm! mormogták az asszonyok, kezeiket összecsapva.

— A közm. és közlek. Ugyi minis. a következő hirdetményt bocsájtotta közbe: A bulgár postaigazgatás megkeresése tolytán, a postautalványi forgalom Bulgáriával — további intézkedésre be lett szüntetve. Ennekövega Bulgáriába postautalványok egyelőre nem küldhetők, és az esetleg onnét érkező utalványok nem lesznek érvényesítve, hanem azok a feladás helyére vissza fognak küldetmi.

— Esküdtöke tárgyalás volt t. hó 18-án Budapesten a Fortunában. Patek Jenő dr. szabadkai orvosnak Galfy György szabadkai gyógyszerész és Stoczek Károly szabadkai lópszerszerkesztő ellen, s viszont Galfy Györgynek Patek Jenő dr. ellen indított sajtópörét tárgyalták. Patek Jenő azért emelt panaszt, mivel a vádlottak a „Bácskai Ellenőr”-ben a többek közt azt írták róla, hogy: „magaviselet szemelenti toladók, melékos foglalkozása a betegök más világra való küldésén kívül az uszora.” E sértő cikkre Patek egy „Nyilatkozat”-tal felelt, melyben Galfy György magára nézve becsületlértést látott s ezen a czimzen Patek ellen vizsonvadat emelt. A tárgyalás késő estig tartott, mivel a felek több mint 25 bizonyítványt és okmányt fölolvásásnt kérték s ezáltal számom törvényesül határozatot provokáltak. Az esküdtök csak éjjel után vonultak vissza határozathozatal végett, és 1/3 órákor a verditk alapján azt az ítéletet hozták, hogy Galfy, Stoczek és Patek Jenő dr. a kölesönös rágabalmazás és sok becsületlértést vádja alól felmentenek de Galfy és Patek mint magánvádlók külön külön 299 ft 4 kr. eljárás költség megtérítésében elmarasztaltatnak Galfy és Patek semmisségi panaszt adtak be.

— A kereskedelmi miniszter a borászati és kertészeti szakközögekhez rendeltetv tettezt, melyben elhatározta, hogy jövőre a miniszterium filokszera-irtás czéljaira székénegyet csak oly szerényebb módu egyéneknek fog díj nélkül kiszolgáltatni, — a kik városi avagy közösi előjárású bizonyítvánnyal igazolják azt, hogy filokszera által inficiált szőlőnek birtokosai és hogy a szőlőművelés kizárólagos keresetforrásukat képezi.

— Lengyel Mihály tiszgarnai lakós f. hó 15-én, a szabadkai vásáron volt és tehenét eladta 53 frton. Aztán távozott és alig ment néhány lépésnyire midőn egy 40 frtos pénzcsomagot lelt, evel most tovább indult, — azon szándékkal — hogy 90 frtért magának másik tehenet fog vásárolni. Azonban midőn kiakudta és fizetni akar észreveszi, hogy pénze nincs, valamely zsebmetsző azt ellopota tőle. Igen szükséges leme, hogy a rendőség legalább a vásárokon, nagyobb vigyázatot tanusítsa

— Az am! generális! az nagy ur, majd vissza fog jönni a nagy Kossuth Lajos! Ne busulj hát Sárka — mert nincs mesze az idő, és gazdag leszel nagyon gazdag. — Ennyit mondott az én Gazsi öcsém azután . . . meghalt . . . elpattant a hegedű hurja, meg a szív hurja is . . .

— A utolsó szavakat már sirva mondta. Mindukét kezét oda nyomta a szívére, mintha vissza akarná nyomni viharzó indulatát, a lelke fájdalomát. — Aztán körüljártatta szeméit a szobában . . . úgy szeretett volna még tovább ott maradni, de nem tudott.

Biri néni ez alatt ott magyarázta Sáfár uramnak, hogy milyen nagy ur az a generális. Mindűtg is mondta ő, hogy Sárka nem olyan mint a többi cigány leány.

— De megbeszélid ám Imre öcsém! A cigányok huzták, legények, lányok jarták. . .

A vén cigány hóna alá vette a hegedűt s tántorogva ment ki a szobából. Úzte, hajtottá valami, sietett mint az úttól vad.

Bejárt mezőt, berket — nem talált nyugtot. Elment az erdő legsűrűjébe, a havá csak tördölve halaszott el a vígdok zaja. — Égi fájdalom kintozta szívéit. Elvesztette egyetlen gyermekét, hogy boldoggy tege. Ez úgy fájt — s olyan jól esett . . .

Leborult a földre, szívéhez szorította egyetlen vigaszt — hegedűjét és úgy sírt, úgy sírt . . .

— hogy ily dolgok többé ne történjenek. Figyelmeztetjük a mi rendőségünket is, hogy vásáronkon legyen talpon, nehogy ilyesmi előforduljon.

— *Diszermek iparosok kúntetésére.* Az országos iparegyesület a hazai iparosok buzdítása érdemeik elismerése s ezek által a hazai ipar előmozdítása czéljából a jövő évben is többféle díszérmekeket fog kiosztani a kiváló iparosok valamint a munkások között. Ez érmeke a következők: I. Diszermek oly iparosok számára, kik hazai ipar előmenetelét idézték elő. Ez az érme három fokozatban aranyban, ezüstben és bronzban adatik ki. II. Diszermek iparosok számára, kik szakmájukban jeles mesterekné tekintendők. Ez az érme csak ezüstben adatik ki. III. Diszermek oly iparosok számára, kik a külfölddel való versenyképesség feltételeinek megfelelő ipartelepelt (gyár, mihely) hoztak létre. Ez érmet ezüstben és bronzban adják ki. IV. Diszermek iparosok számára kik, iparukat művészeti irányban fejlesztik. Ez érmet az illeto iparosok folyamódványai vagy a megfelelő szakszótály ajánlásai alapján az egyesület igazgatója itéli oda s azokat az évi nagygyűlésen ünnepelesen osztják ki. Munkások számára az egyesület ezüst és bronz érmekeket s azokkal járó elismerő okmányokat ad ki. Ez utóbbira még is pályázhatnak, valamint azok is, kik a múlt években már pályáztak, de kitüntetés nem nyertek. A pályázati iratok a kellő igazolványokkal felszerelve 1885-iki évi decz. hó 31-ig az egyesület igazgatószághoz nyújthatók be.

— *Katalin-estély.* Az itthelyi dal-együt áll rendezett hangversennyel összekötött tegnap Katalin-estély nem igen sikerült, a menyiben — leszámítva a működők hozzátartozói — a közönség közönye folytán erős deficitet végződött. Pedig az előadott darabok között különösen Horváth István ur fuvola játéka, Türr Jenő ur előadása, a dal-együt összhangzatos éneke sűrű elismerésben részesült. A tánc mulatság majdnem reggelig tartott. — (A jövő szombatban majd bővebben).

— *Vaskutin f. hó 11-én éjjel Pestalits Györgytől 4 drb birkát, és f. hó 16-án 4 drb. birkát 11 libát és 15 lb. tyukot ismeretlen tettesek ellopak.* — *Ügymott f. hó 17-én Krix Jánosné istállójából egy sötét pe 8 éves kanca lovát ismeretlen tettesek ellopak.*

— *A m. kir. Curia döntvénye:* Ha az eladott ingatlan még az eladó nevére nincs átíve, a vételár erejéig a vevő javára a zálogjog előjegyhez:

— *A bányési kir. bírószág (1883, nov. 28-án 2973. sz. a. P. Tőgyernek A.* Péter elleni zálogjog bekebelezési ügyben.) Utasítatik a tkvi iroda, hogy A. Petru által kiállított adásvételi szerződés alapján a zálogjogot 80 ft vételár biztosítása tekintetéből nevezett A. Petrunak a b. sz. miklósi 22. sz. tjkvben felvett ingatlan birtokára P. Tőgyer javára „kebelezze” be stb. —

— *A budapesti kir. ítélőtábla (1884. okt. 14. 20634. sz. a.) Minthogy a kérelem alapján szolgáló adásvételi szerződés a lefizetett vételár biztosításának joga még általánosságban sincs megengedve, az első bíróság végzése megváltoztatik s kérvényező a zálogjog bekebelezése iránti kérelmével elutasítatik. — A m. kir. Curia (1885. okt. 13. 2392. sz. a.) A budapesti kir. ítélőtábla végzése megváltoztatik s az első bíróság végzése oly részbeni módosításával, hogy a zálogjog előjegyzése 30 nap alatti igazolás térhével rendeltek el, egyekben helybenhagyatik. I n d o k o k: Eladó A. Péter oly földet adván el, melyre vevő részére a tulajdonjog bekebelezését megengedi, melyet azonban a maga nevére még át nem íratott; ezen mulasztás miatt kérvényező a megengedett átírást nem eszközölhetvén, eladó ellen ebből ne-*

velán származható kártérítési igénynek biztosítására a tel. rdts. 65. § a értelmében a zálogjog előjegyzését kérheti: miért is ez a lefizetett 80 ft vételár erejéig elrendeltetett. A bekebelezés azonban elrendelhető nem volt, miután a tel. rdts. 81. § kellekői hiányzanak. — (A „Jogeszetek tára” után).

— *Bikityen e hó 22-én este 11—12 óra között ismeretlen tettesek Tomity Máttyás s ottani lakost orozva megtámadták és agyonlőtték.*

— *Mert nincs hitel.* Rác György, Kovács Iván és Patka Imre dauvai lakosok munkájából a mohácsi szigetéről e hó 23-án hazatérőkben Farkas Pál ottani lakos korcsmájába tértek egy kis pálinkára, hol aztán nem mutatkozott elégnék a lejáró nemes ital, Patka Imre pénz hiányában hiteltbe akart még hozatni, és midőn a kereszmáros nem találta elég szilárdnak a hitel alapot, Patka fejszét fogott arra, hanem Klenovits János ügyessége a borzasztó munka végrehajásában megakadályozta, miközben kiktűszöbölték. Patka azonban fegyverrel vissza jöve a szobában álló mint sem sejtőkre az ablakon belélt, és Rác Györgyöt jobb szemű Kovács István arczon erősen sebesítette meg.

A közönség köréből.*

Tekintetes szerkesztő úr!

Tisztelettel felkérjük, sziveskedjék becses lapjába a következőket felvenni:

Folyó hó 17-én alulírottaknál mint pálinkafőző kazán birtokosoknál egyenként a helybeli regalegéről öt szalagias hét rendőr kíséretében megjelent és a talált pálinka mennyiségét minden törvényes indok nélkül elszállíttatta.

Azon tudakozásunkra, vajjon a főkapitányunk van-e minderről tudomása Scheibner Gyula főkapitányi legnagyobb bántulataunkra kijelentette, hogy igen is minderről tudomással bír, sőt még ő rendelte el ezen eljárást.

A dolog ily állásban nincs más tenni valónk, mint felhívni a főkapitányt arra, hogy időzzen törvényt vagy rendeletet, mely jogot ad neki a kazánosok ilyennem zaklatására, és igazolja vajjon mi bírta rá, hogy a pálinkafőző kedvéért a mi házbékénket megzavarja s bennünket kapzabatyórok módjára egy egész armádia rendőrral ostrom alá fogjon.

Ugy tudjuk, hogy a felügyeleti jog a pénzügyészség és nem a rendőség, tehát a rendőségnek betelakodni talán Baján sem lehet.

Ha csak az nem volt a czélja, hogy minket tán a saját, de minden este a pálinkabőről előnyőre a kincstár hátrányára, s a mi megkorosításunkra pálinkafőzősi törvényes jogainktól megfoszson, s a nagyban fogyasztókat is bérlelőz utalja: — úgy értjük ez eljárást.

Mindezeknél fogva felhívjuk e körülményre a polgármester ur figyelmet s kérjük kihallgatásunkat, hogy e botránys ügy egész metzelésében ismerhető legyen.

Baján, 1885. november hó 21-én.

Gyulányszly József.
Horváth Mihály.
Kmetovits Lajos.
Gilián Antal.
Ostrogonác Antal.

Szinészet.

Zoltán Gyula szinigazgató november 14-én kezdette meg előadásait Baján Csikynek „Nora” czimű történelmi színművével. A színmű igen éleken jellemli a kort, a viszonyokat és a szereplő személyeket, melyből tárgya merítettett. A társulat mint utóbb meggyízditünk igen jó és iparkodó erőkel rendelkezik, mind a mellett a külfönb sokkal több fáradságot igénylő darab ohajtot élvezetet nem nyujtott, mely körülményt csak is annak tulajdoníthatjuk, hogy a társulat a mint utóbb látott, minden próba és előkészület nélkül hozzálátott a nehéz darab előadásához, holott a legelső művészek is, ha a darab sikerét és a műlévezetet

* E rovatban közérdekű felhasználások panaszok stb. — díj nélkül — a beklődő felelőségek mellett — közlötnek. Névtelen közlemények nem vétetnek tekintetbe

ÁRVERÉS.

Nagyságos Latinovits Ernő úr borsodi szarvasmarha-állományából Borsodon f. évi december hó 6-án délután 2 órakor

9 darab selejtezett ökör
14 „ 3-4 éves tinó
1 „ 4 éves bika

nyilvános szóbeli árverés útján azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Az árverés napján vasuton Bikity-Borsodra érkező tisztelt vevők beszállításáról gondoskodva leend.

Borsodon, 1885. november 21-én.

Az urad. kasznárság.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a rendkívül gazdag és 1848-ik évi július 17-től fennálló

Gresham életbiztosító társaság

[The Gresham Life Assurance Society]

részéről Baja város, úgy Bács-Bodrogh megye és a vidék területére, a biztosítások gyűjtése tekintetében a

F Ő - F E L Ű G Y E L Ő S É G G E L

bizattam meg és felhatalmaztattam 1600, illetve 2000 forinttól a legmagasabb összegekig terjedhető élet és halálesetre szóló **nyeremény részeltetéssel** egybekötött biztosításokat eszközölni.

Az általam képviselt társaság roppant alaptőkével rendelkezvén, **biztosítottainak a legnagyobb kedvezményt** nyújt.

Igy, többi között -- a legjutányosabb díjtételek mellett -- például: ha egy halálesetre kötött, avagy vegyes biztosításra legkevesebb 3 évi díj befizettetett, az igazgató-tanácsnak jogában áll a biztosított fél kérelmére ennek oly összeget 5% kamat mellett kölcsön gyanánt előlegezni, mely a társaság szabályai szerint a visszásárlásra rendelt értéknek megfelel.

A társaság által nyújtott számos előnyök figyelembe vételét ajánlani vagyok bátor mindazoknak, kik felfogva az esélyek lehetőségét, önmaguk és családjuk helyzetét azokkal szemben addig, míg anyagi helyzetük megengedi, biztosítani óhajtják.

Minden közelebbi, a biztosítani hajlandók részéről kívánt részletes értesítés és felvilágosítással szolgál

kész szolgáljuk

Dujmovits István,
 fő-felügyelő.

Lakik: Baján, kismészárszék-utca, 160. szám.